

§ 3. Świadczenia z tytułu ubezpieczenia urzędników prywatnych łącznie z dodatkami, obliczeniemi w myśl postanowień § 2 niniejszego rozporządzenia, nie mogą wynosić mniej od kwot poniżej wyszczególnionych, a to:

- 1) renta inwalidzka i starcza . . . mkp. 2.400.000 mies.
- 2) renta wdowia i renta dla wdowca „ 1.200.000 „
- 3) dodatek dla sieroty niepełnej „ 600.000 „
- 4) „ „ „ „ „ „ „ 1.200.000 „

Suma dodatków drożyznianych do świadczeń, wymienionych w punktach 2, 3 i 4, należnych osobom, pozostałym po jednym ubezpieczonym, nie może przekraczać mkp. 2.400.000, o ile nadwyżka ewentualna ponad tę sumę nie wynika z postanowień § 2 niniejszego rozporządzenia.

Osoby, pobierające świadczenia z instytucji zastępczych, mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, w jakiejby im one należały się w analogicznym wypadku od Ubezpieczalni Krajowej.

§ 4. Osoby, pobierające dodatki drożyzniane do świadczeń, przyznanych na podstawie Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej, mają prawo tylko do kwoty, o jaką większe są dodatki drożyzniane, przyznane niniejszym rozporządzeniem, od dodatków drożyznianych do świadczeń, należnych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej.

§ 5. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są miesięcznie zgóry ze świadczeniem.

§ 6. Na pokrycie dodatków drożyznianych, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, pobierać będzie Ubezpieczalnia Krajowa 20 procentowy dodatek do wkładek ubezpieczeniowych (§ 172 ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych), który uiszczają pracodawcy i ubezpieczeni po połowie w sposób, przewidziany dla opłaty miesięcznych składek ubezpieczonych.

Ze stanu funduszu, zebranego w myśl przepisów ustępu pierwszego tego paragrafu—który prowadzony będzie oddzielnie — winna Ubezpieczalnia Krajowa przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej sprawozdanie kwartalne w ciągu następującego miesiąca po upływie kwartału. W sprawozdaniu powyższym winny być uwzględnione poszczególne rodzaje świadczeń i kwota wypłaconych dodatków drożyznianych, a wreszcie łączna liczba wszystkich świadczeń, suma wypłaconych dodatków i ostateczny stan funduszu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od następującego miesiąca po jego ogłoszeniu i z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 29 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 265).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

983.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 24 listopada 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych do świadczeń, zapewnionych ustawą o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej, obowiązującą na ziemiach b. państwa austriackiego i węgierskiego, a wchodzących obecnie w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370) w przedmiocie zmiany przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym (Austr. Dz. U. P. № 138) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego w Zakładzie pensyjnym dla funkcjonariuszy lub w instytucji zastępczej, otrzymują aż do odwołania — prócz świadczeń ustawowych — dodatki drożyzniane do tychże świadczeń w wysokości, oznaczonej poniżej.

Wyłącza się jednakże od dodatków drożyznianych odprawy z powodu stałego zamieszkania zagranicą i zwroty premji (§§ 21, 25 ustawy pensyjnej).

§ 2. Podstawę wymiaru dodatku drożyznianego stanowi świadczenie, przysługujące na podstawie ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej w ten sposób, że poszczególne części świadczenia, obliczone na podstawie poborów, zaliczonych do ubezpieczenia w każdym z wymienionych niżej okresów, mnoży się przez mnożniki, ustalone dla danego okresu w niniejszym rozporządzeniu.

Suma tych części, pomnożonych przez odnośne mnożniki, stanowi dodatek drożyzniany.

Przypadające do wypłaty miesięcznej sumy świadczeń z dodatkami drożyznianymi zaokrągla się do dziesięciu tysięcy marek w ten sposób, że kwoty, przewyższające pięć tysięcy marek, zaokrągla się do dziesięciu tysięcy, zaś kwot niższych, niż pięć tysięcy, nie uwzględnia się.

Dodatek drożyzniany do odprawy dla wdowy z powodu zamążpójścia (§ 14 ust. pens.) nie może wynosić więcej niż potrójna kwota, wymieniona w § 4 punkt 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Jako mnożnik ustala się dla okresu:

- a) do dnia 31 lipca 1921 r. cyfrę . . . 95.999
- b) od dnia 1 sierpnia 1921 r. do dnia 31 października 1922 r. 3.199
- c) od dnia 1 listopada 1922 r. do dnia 30 czerwca 1923 r. 159
- d) od dnia 1 lipca 1923 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1923 r. (Dz. U.

- R. P. № 121 poz. 975) w przedmiocie podwyższenia kwot, przewidzianych w ustawie o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej 31
- e) od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, określonego wyżej pod d) 1

§ 4. Świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego łącznie z dodatkami, ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem, nie mogą wynosić mniej od kwot, poniżej wyszczególnionych, a to:

1) renta starcza i renta nieudolności przyznana z tytułu osiągnięcia 65 lat życia	mk. 2.400.000	miesięcznie
2) renta nieudolności nie podpadająca pod punkt poprzedni	" 1.600.000	"
3) renta wdowia	" 1.200.000	"
4) dodatek dla każdej sieroty niepełnej	" 600.000	"
5) dodatek dla każdej sieroty pełnej	" 1.200.000	"
6) jednorazowa odprawa:		
a) dla wdowy	mk. 8.000.000	
b) dla jednego z rodziców	" 4.000.000	

§ 5. Ubezpieczeni zastępczo mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, jakaby im w analogicznym wypadku należała się od Zakładu Pensyjnego dla funkcjonariuszy.

§ 6. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są łącznie ze świadczeniem.

§ 7. Na pokrycie dodatków drożyznianych pobiera Zakład Pensyjny 20% dodatek do premji stałych (§ 33 ustawy pensyjnej w brzmieniu, obowiązującym w dniu płatności premji) zaś instytucje zastępcze same oznaczają wysokość dodatków do premji stałych.

§ 8. Środki potrzebne na wypłatę dodatków drożyznianych czerpie Zakład Pensyjny oraz instytucje zastępcze zaliczkowo z własnych funduszków.

Zaliczki te należy zwracać w najkrótszym czasie z funduszu, wymienionego w poprzednim paragrafie, wraz z odsetkami w wysokości każdorazowej stopy procentowej.

§ 9. Zakład Pensyjny i instytucje zastępcze mają przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej szczegółowe sprawozdanie ze stanu funduszu, oznaczonego w § 7 niniejszego rozporządzenia, w ciągu miesiąca po upływie każdego kwartału roku kalendarzowego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem następnego miesiąca po dniu ogłoszenia i z tym dniem traci moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 573).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

984.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych
z dnia 24 listopada 1923 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. U. R. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 roku Dz. U. R. P. № 60, poz. 545), z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736), z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066) i z dnia 24 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 604), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. o zmianach w taryfie ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 119, poz. 960) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Postanowieniach taryfowych”:

W punk. 94 (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 116, poz. 1066) wysokość procentowego podwyższenia opłat przewozowych, podanych w części IV taryfy, dla linii Sochaczew—Wyszogród—Piaski zmienia się na 200% zamiast dotychczasowych 100%.

W „Wykazie opłat dodatkowych”:

W punk. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i zajęcie torów”, wysokość opłat, ustalona z dnem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) zmienia się w sposób następujący:

- „w ust. I: a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 75.000 mk.
b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 2.250.000 mk.
c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 3.000.000 mk.
- w ust. II: a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 112.500 mk.
b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 3.375.000 mk.
c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 5.062.500 mk.”

W punk. 11 „Opłaty za nowe nadanie przesyłki na żądanie odbiorcy” wysokość opłat, ustalona z dnem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) zmienia się w sposób następujący:

„za każde 100 kilogramów . . . 4.320 mk
najmniej od wagonu:

- a) o ładowności poniżej 5.000 kg. 216.000 mk.
b) o ładowności 5.000 i więcej kg. 432.000 mk.”